

ושלח משה למקרי להן ולאמרם
בני אלהים ואמר לא נסקוהו עיר
ארי אפיקלמא מאדע עמא חלצ
ודבש לקטלמא בסודמא ארי
מ אחר מרבה עלמא את אחר מרבה
את לא לארץ חלב ודבש אעילמא
ויהם למא אחסנת חלקן וכרמין
בעלי גמריא האמין בשל
לשרא לא נסקו ונתקין למשה
לחית ואמר קדם לא תקפיל
כרשוא קרפעהו לא חמדיא
חד משהו שחרת ולא אכאישת
לחד משהו ונאמר משה לקרד
את וכל פנשך הו זמין לקדם
את ונאמר ואתון מחרו
וכפיו צר מחייתה ותגני
עליהו קטרת בסמין וקרבן
קדם לצר מחייתה מיד
והנשין מחתין ואת ואמר
צר מחייתה ונסיכו צר
מחייתה ויהם עליהו אשמת
ושמא עליהו קטרת בסמין
וקמו פתקע משכן זמנת ומשה
ואמר וכלש עליהו לחית
כל פנשמת למעמשן זמנת
ואתגליקרא דה לכל פנשמת
ומליל אתפלסו
כמו כנשמת הדא ואשיני
יתקו כשמתו ונפלו על
אפיהו ואמר אל אלה
רחמיא לכל פנשמת אחר
יהם ועל כל פנשמת יה
רמא
ומליל מליל עם כנשמת
למימד אסתלקו מסחור
סחור למשכנת דקרח התנאב

ולא כירם בני אלהים ואמר לא נמלד
המעט כי העליהו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו כמורפר כי תשרר עלינו גם
השחרו את לא אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתנו לנו צחלת שרה וירם העיני
האנשים ההם הנקר לא נמלד הויסחר לבישה
מאר ויהי אמר אל יהוה אל הפז אל מצותם
לא חמור אחר מהם צשאתי ולא ברעתי
את אחר מהם ויהי אמר משה אל קרח
אתה וכל עדתך הו לפני יהוה אתה וקם
ואהרן מחר וקחויש מחתו ותתכ
עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
מחתו משום ומיתים מחתו ואתה
ואהרן איש מחתו ויקחו איש מחתו
ויתנו עליהם אש וישומו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן
ויקחו עליהם קרח את כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמרו הפדלו מתוך העדה הזאת
ואבלה אתם כרצו ויפלו על פניהם ואמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחר
יחטא ועל כל העדה תקעתו
וידבר יהוה אל משה לאמרו דבר אל
העדה לאמר העלו מסכיב למשכן קרח

ויטלח יטה וגו' וסוף שני
יחזקין בחלוקת טיהיה וסוף
מחר יחזיקו והטוים עבד
טלוס לא נעלה פתח המשי
אין להם אלו ידחה ונתקן
קדש מוסב על לו האוויר
לא ענה לו הכאותקן וכל טבת
לע נחלת טיה וסוף יחזקת
אעלה אתכם ועשוי יעדים זול
אין טובם ונ' וטוס קיזלת
ולא לארץ זבת חלב ודבש אשתי
אין זבת חלב ודבש אשתי
עלין יה ייתקן מידם טויות
לע מידם היה ילן פנשם
העש האששים ונ' אפילו
אזה טולה לקר את עיניס
לא ענה ארץ לא ענה האש
ההם מוסב טעולה כוונ
אל אלהים וקחויש מחתו
המחית
לע פשוט
הקטרת
שה
הקריבים
לפני נחר
אל דבש אלה וקחויש מחתו
ידע אע שיש להם חלק
במיודי עבוד יתן חלקם לו
יקום לפען כרצו ויתן
לישן תעשט אש ויהוה
לא חמור אחר מהם צשאתי
אשלו כשהלכת מחרק למע
והרכבת את אסות וארד
כני על החמור והדל לשול
אוחס חמור וסלהם אשלו
אלא מ' שלי לא חמור
טחריד

יהוה כשחזרו
שחזרו את
ועדש טם החלכה לפ
שמיאטועה היו ועשרין על
הדב וענה ענין סלבו
ואע זקטני ושכתי אורו
יפוקט זרה הפעז עליו
כחית כוססת תעשת אדכ
שוו וי לקחתי לעבודתי ונ
וחזרו וי לקחתי כשהיית
וחזרו ועיר לעיר וטשט אדכ
על עת עשין עמכב

ואמר שמואל אל השם לכה ונלכה הגלגל
ונחדש טם המלכה ונלכה כל השם
הגלגל וימלכה את שאול לפני יהוה בגלגל
ויזכור שם זכרים טלמים לפני יהוה וישלח שם
שמואל וכל אנשי ישראל שר מאד ויהי אמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמעתי בקולם לכל אשר
אמרתם אלי ואמלך עליכם מלך ועתה הנה
המלכים ימלכו עליכם ואני זקנתי ושכבתי
ובני הנעם אתכם ואני הנה לכה לפניכם מעירי
ערה היום וזהו הנני עתה נצד יהוה ונצד
משיחו את שור מי לקחתי ואת חמור מי

שחזרו לשון אנוני ק נקיות
אנוניא של אלק שחזרו והם
עדת והקריבם איס אדכ
מחוסט החמושים יעש טם
איש שכבם ויקח עליהם ק
כדכי לענת ס הליחההו
הלק איס ס הטבוטס וענה
אוחס כטוריס אוחס טעלי
לכר אע וקפד איט וקפד
אלא כשכל כלם אינוכיות
באים ונעלים להם ס חזקות
וואכות לאחיו כהונה עד
ששפט סלס וירא כבוד

כבוד יי כו בעמוד עני ארץ
הרמות ירע והחוסט ית
והק כודת בעור וס ארץ
בעור וס סוכר חק עלו וקדש
ודיכה איט ירע ויהוה
לפס כשקווי טעע נעלע
יסלס יזב אדכ לפען נעיות
ל וחתכות וירע וי החוסט
הייט אחר הוא החוסט ואת
על כל העיר הכשן והע
הסתלקן וסככות אטכ
קרח ונ' יעאן